

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 20. novembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 392/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 392/02	Lietā C-85/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – <i>Feralpi Holding SpA</i> / Eiropas Komisija Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā lēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas — Termiņi tiesvedībā Vispārējā tiesā	2
2017/C 392/03	Apvienotās lietas C-86/15 P un C-87/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – <i>Ferrera Valsabbia SpA</i> (C-86/15 P), <i>Valsabbia Investimenti SpA</i> (C-86/15 P), <i>Alfa Acciai SpA</i> , (C-87/15 P)/ Eiropas Komisija Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā nolēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas — Termiņi tiesvedībā Vispārējā tiesā	3

2017/C 392/04	Lieta C-88/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – <i>Ferriere Nord SpA</i> /Eiropas Komisija Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā nolēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas	3
2017/C 392/05	Lieta C-89/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – <i>Riva Fire SpA</i> , likvidācijas procesā/Eiropas Komisija Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā lēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas — Termiņi tiesvedībā Vispārējā tiesā	4
2017/C 392/06	Lieta C-326/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AS “DNB Banka”/Valsts ieņēmumu dienests Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts — Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs — Atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz pakalpojumiem, ko neatkarīgas personu grupas sniedz saviem dalībniekiem — Piemērojamība finanšu pakalpojumu jomā	5
2017/C 392/07	Apvienotās lietas C-361/15 P un C-405/15 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – <i>Easy Sanitary Solutions BV</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), <i>Group Nivelles NV</i> Apelācija — Intelektuālais īpašums — Kopienas dizainparaugi — Regula (EK) Nr. 6/2002 — 5. pants — Novitāte — 6. pants — Individuāls raksturs — 7. pants — Nodošana atklātībai — 63. pants — Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) kompetence pierādījumu iegūšanā — Spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzēja pierādīšanas pienākums — Prasības saistībā ar agrākā dizainparauga attēlu — Dizainparaugs, kas attēlo dušas noteku — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana, ko veic apelācijas padome	5
2017/C 392/08	Lieta C-605/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (<i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Minister Finansów/Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts — Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs — Atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz pakalpojumiem, ko neatkarīgas personu grupas sniedz saviem dalībniekiem — Piemērojamība apdrošināšanas jomā	6
2017/C 392/09	Lieta C-616/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts — Atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz pakalpojumiem, ko neatkarīgas personu grupas sniedz saviem dalībniekiem — Piemērošana tikai neatkarīgām grupām, kuru dalībnieki strādā stingri noteiktās profesijās	7
2017/C 392/10	Lieta C-125/16: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (<i>Prim'Awla tal-Qorti Ċivili</i> (Malta) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud/Superintendent tas-Sahha</i> Publika, <i>Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Zobu tehniķi — Profesionālās darbības veikšanas nosacījumi uzņēmējā dalībvalstī — Obligāta prasība par zobārsta starpniecību — Šīs prasības piemērošana klīniskajiem zobu tehniķiem, kas veic profesionālo darbību izcelsmes dalībvalstī — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Ierobežojums — Attaisnojums — Vispārējo interešu mērķis nodrošināt sabiedrības veselības aizsardzību — Samērīgums	7

2017/C 392/11	Lieta C-149/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (<i>Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra/Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Kolektīvā atļaušana — Direktīva 98/59/EEK — 1. panta 1. punkts — Jēdziens “atļaušana” — “Darba līguma attiecību izbeigšanas pēc darba devēja iniciatīvas” pielīdzināšana atļaušanai — Darba devēja vienpusēji izdarīti darba un samaksas nosacījumu grozījumi	8
2017/C 392/12	Lieta C-171/16: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (<i>Sofiyski rayonon sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Trayan Beshkov/Sofiyska rayonna prokuratura</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Pamatlēmums 2008/675/TI — Piemērošanas joma — Citā dalībvalstī iepriekš pasludināta notiesājoša sprieduma ņemšana vērā jaunā kriminālprocesā, lai noteiktu kopējo sodu — Šā lēmuma iepriekšējās atzīšanas valsts procedūra — Šajā citā dalībvalstī uzlikta soda izpildes kārtības grozīšana	9
2017/C 392/13	Lieta C-429/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (<i>Sąd Okręgowy w Łodzi</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Małgorzata Ciupa u.c./II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Kolektīvā atļaušana — Direktīva 98/59/EK — 1. panta 1. punkts un 2. pants — Jēdziens “atļaušana” — “Darba līguma attiecību izbeigšanas pēc darba devēja iniciatīvas” pielīdzināšana atļaušanai — Darba devēja vienpusēji izdarīti darba un samaksas nosacījumu grozījumi — Darba devēja “nodoma” uzsākt atļaušanu noteikšana	10
2017/C 392/14	Lieta C-441/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (<i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Astotā direktīva 79/1072/EEK — Direktīva 2006/112/EK — Nodokļa maksātājs, kas dzīvo citā dalībvalstī — Par importētajām precēm samaksātā PVN atmaksāšana — Nosacījumi — Objektīvi elementi, kas apstiprina nodokļa maksātāja nodomu importētās preces izmantot savai saimnieciskajai darbībai — Būtisks risks, ka importu pamatojušais darījums netiks veikts	10
2017/C 392/15	Lieta C-35/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. janvārī iesniedza <i>Krajowa Izba Odwoławcza</i> (Polska) – <i>Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z.o.o./Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu</i>	11
2017/C 392/16	Lieta C-463/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 1. jūnija rīkojumu lietā T-797/16 <i>Ori Martin/Eiropas Savienības Tiesa</i> 2017. gada 25. jūlijā iesniedza <i>Ori Martin SA</i> . . .	12
2017/C 392/17	Lieta C-485/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. augustā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH</i>	13
2017/C 392/18	Lieta C-501/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. augustā iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – <i>Germanwings GmbH/Wolfgang Pauels</i>	13
2017/C 392/19	Lieta C-516/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 25. augustā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Spiegel Online GmbH/Volker Beck</i>	14
2017/C 392/20	Lieta C-517/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. augustā iesniedza <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) – <i>Milkiyas Addis/Vācijas Federatīvā Republika</i>	15

2017/C 392/21	Lieta C-518/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. augustā iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Stefan Rudigier</i>	16
2017/C 392/22	Lieta C-569/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. septembrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste . . .	17
Vispārējā tiesa		
2017/C 392/23	Lieta T-149/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – <i>Ben Ali</i> /Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā — Līdzekļu iesaldēšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Juridiskais pamats — Prasītājas vārda atkārtota iekļaušana sarakstā, kas pamatota ar jaunu iemeslu — Pienākums norādīt pamatojumu — Faktiskais pamats — Tiesības uz īpašumu — Samērīgums	19
2017/C 392/24	Lieta T-175/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – <i>Mabrouk</i> /Padome Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā — Pasākumi, kas vērsti pret personām, kuras ir atbildīgas par valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un ar tām saistītām personām un vienībām — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu iesaldēšana — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Faktiskā pamata nepietiekamība — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kļūda tiesību piemērošanā — Tiesības uz īpašumu — Labas pārvaldības princips — Saprātīgs lietas izspriešanas termiņš — Nevainīguma prezumpcija — Pieteikums par grozīšanu — Apstiprinošs akts — Nepieņemamība	20
2017/C 392/25	Lieta T-126/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 4. oktobra spriedums – 1. <i>FC Köln</i> /EUIPO (“SPURBAR ANDERS.”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes “SPURBAR ANDERS.” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts)	21
2017/C 392/26	Lieta T-139/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. oktobra spriedums – <i>SDSR</i> /EUIPO – <i>Berghaus</i> (“BERG OUTDOOR”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “BERG OUTDOOR” — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes “BERGHAUS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	21
2017/C 392/27	Lieta T-143/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 4. oktobra spriedums – <i>Intesa Sanpaolo</i> /EUIPO – <i>Intesa Group Holding</i> (“INTESA”) Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “INTESA” — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts (tagad – Regulas (ES) Nr. 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts) — Preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība	22
2017/C 392/28	Lieta T-176/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 6. oktobra spriedums – <i>Kofola ČeskoSlovensko</i> /EUIPO – <i>Mionetto</i> (“UGO”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskās preču zīmes “UGO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “il UGO!” — Daļēja atteikšanās no agrākas preču zīmes — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	23
2017/C 392/29	Lieta T-336/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – <i>Versace</i> 19.69 <i>Abbigliamento Sportivo</i> /EUIPO – <i>Gianni Versace</i> (“VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskās preču zīmes “VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VERSACE” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	23

2017/C 392/30	Lieta T-337/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – <i>Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace</i> (“VERSACCINO”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “VERSACCINO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VERSACE” — Agrākas preču zīmes faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	24
2017/C 392/31	Lieta T-36/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – <i>Forest Pharma/EUIPO – Ipsen Pharma</i> (“COLINEB”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “COLINEB” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Colina” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Apelācijas padomē veicamās pārbaudes apjoms — Regulas (EK) Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkts)	25
2017/C 392/32	Lieta T-97/09: Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība	26
2017/C 392/33	Lieta T-21/10: Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība	27
2017/C 392/34	Lieta T-104/10: Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Programma Resider II — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība	27
2017/C 392/35	Lieta T-114/10: Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Programma Interreg II/C “Preventīvā aizsardzība pret Reinas – Māsas plūdiem” — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība	28
2017/C 392/36	Lieta T-542/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 25. septembra rīkojums – Ungārija/Komisija ERAF — Darbības programma transportam un reģionālās darbības programmas attiecībā uz Centrālo Ungāriju, Rietumpanoniju, Dienvidu lielo līdzenumu, Centrālo Pārdonavu, Ziemeļungāriju, Ziemeļu lielo līdzenumu un Dienvidpārdonavu — Lēmums par starpposma maksājumu izbeigšanu — Apstrīdētā tiesību akta atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	29
2017/C 392/37	Lieta T-297/16 P: Vispārējās tiesas 2017. gada 26. septembra rīkojums – <i>Gyarmathy/EMCDDA</i> Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — EMCDDA personāls — Darba līguma nepagarināšana — Līguma izbeigšana — Psiholoģiska vardarbība — Lūgums sniegt palīdzību — Administratīvā izmeklēšana — Izmeklēšanas objektivitāte	29
2017/C 392/38	Lieta T-402/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. septembra rīkojums – <i>Berliner Stadtwerke/EUIPO</i> (“berlinGas”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “berlinGas” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	30
2017/C 392/39	Lieta T-719/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. septembra spriedums – <i>Berliner Stadtwerke/EUIPO</i> (“berlinWärme”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “berlinWärme” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība	31
2017/C 392/40	Lieta T-40/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 20. septembra rīkojums – <i>Habermas/EUIPO – Here Global</i> (“h”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	31

2017/C 392/41	Lieta T-443/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 26. septembra rīkojums – <i>António Conde & Companhia/Komisija</i> Pagaidu noregulējums — Zvejas kuģi — Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu zvejniecības pārvaldības organizācija — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība	32
2017/C 392/42	Lieta T-570/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – <i>Algebris (UK) u.c./Komisija</i>	32
2017/C 392/43	Lieta T-607/17: Prasība, kas celta 2017. gada 6. septembrī – <i>Volotea/Komisija</i>	34
2017/C 392/44	Lieta T-626/17: Prasība, kas celta 2017. gada 15. septembrī – Slovēnija/Komisija	35
2017/C 392/45	Lieta T-645/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. septembrī – <i>Rodonita/Komisija un VNV</i>	36
2017/C 392/46	Lieta T-646/17: Prasība, kas celta 2017. gada 22. septembrī – <i>Addition u.c./VNV</i>	37
2017/C 392/47	Lieta T-647/17: Prasība, kas celta 2017. gada 22. septembrī – <i>Serendipity u.c./EUIPO – CKL Holdings (“CHIARA FERRAGNI”)</i>	38
2017/C 392/48	Lieta T-677/17: Prasība, kas celta 2017. gada 2. oktobrī – <i>ClientEarth/Komisija</i>	38
2017/C 392/49	Lieta T-700/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 18. septembra rīkojums – <i>Volfas Engelman/EUIPO – Rauch Fruchtsäfte (“BRAVORO PINTA”)</i>	40
2017/C 392/50	Lieta T-56/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. septembra rīkojums – <i>Oil Pension Fund Investment Company/Padome</i>	40
2017/C 392/51	Lieta T-158/16 P: Vispārējās tiesas 2017. gada 19. septembra rīkojums – <i>Barnett u.c./CESE</i>	40
2017/C 392/52	Lieta T-299/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 26. septembra rīkojums – <i>Scheffler/EUIPO – Doc Generici (“docfauna”)</i>	40
2017/C 392/53	Lieta T-18/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 22. septembra rīkojums – Čehijas Republika/Komisija . . .	41

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 392/01)

Jaunākā publikācija

OV C 382, 13.11.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 374, 6.11.2017.

OV C 369, 30.10.2017.

OV C 357, 23.10.2017.

OV C 347, 16.10.2017.

OV C 338, 9.10.2017.

OV C 330, 2.10.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – *Feralpi Holding SpA*/Eiropas Komisija
(Lieta C-85/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā lēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas — Termiņi tiesvedībā Vispārējā tiesā

(2017/C 392/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Feralpi Holding SpA* (pārstāvji – G. M. Roberti un I. Perego, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Malferrari un P. Rossi, pārstāvji, kuriem palīdz M. Moretto, advokāts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā *Feralpi/Komisija* (T-70/10, nav publicēts, EU:T:2014:1031);
- 2) atcelt Komisijas 2009. gada 30. septembra lēmumu C(2009) 7492, galīgā redakcija, par EOTKL 65. panta pārkāpumu (COMP/37.956 – Betona stiegras – atkārtota pieņemšana), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2009. gada 8. decembra lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija, ciktāl tas attiecas uz *Feralpi Holding SpA*;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Feralpi Holding SpA* tiesāšanās izdevumus, kuri radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 146, 4.5.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P)/Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas C-86/15 P un C-87/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā nolēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas — Termiņi tiesvedībā Vispārējā tiesā

(2017/C 392/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Ferriera Valsabbia SpA (C-86/15 P), Valsabbia Investimenti SpA (C-86/15 P), Alfa Acciai SpA, (C-87/15 P) (pārstāvji – D.M. Fosseland, advokāts, D. Slater, Solicitor, A. Duron, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Malferrari un P. Rossi, pārstāvji, kuriem P. Manzini, advokāts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā Ferriera Valsabbia un Valsabbia Investimenti/Komisija (T-92/10, nav publicēts, EU:T:2014:1032), kā arī 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā Alfa Acciai/Komisija (T-85/10, nav publicēts, EU:T:2014:1037);
- 2) atcelt Komisijas 2009. gada 30. septembra lēmumu C(2009) 7492, galīgā redakcija, par EOTKL 65. panta pārkāpumu (COMP/37.956 – Betona stiegras – atkārtota pieņemšana), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2009. gada 8. decembra lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija, ciktāl tas attiecas uz Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA un Alfa Acciai SpA;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Ferriera Valsabbia SpA, Valsabbia Investimenti SpA un Alfa Acciai SpA tiesāšanās izdevumus, kuri radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajās apelācijas tiesvedībās.

⁽¹⁾ OV C 146, 4.5.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – Ferriere Nord SpA/Eiropas Komisija

(Lieta C-88/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā nolēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas

(2017/C 392/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ferriere Nord SpA (pārstāvji – W. Viscardini un G. Donà, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Malferrari un P. Rossi, pārstāvji, kuriem palīdz M. Moretto, advokāts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā *Ferriere Nord/Komisija* (T-90/10, nav publicēts, EU:T:2014:1035);
- 2) atcelt Komisijas 2009. gada 30. septembra lēmumu C(2009) 7492, galīgā redakcija, par EOTKL 65. panta pārkāpumu (COMP/37.956 – Betona stiegras – atkārtota pieņemšana), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2009. gada 8. decembra lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija, ciktāl tas attiecas uz *Ferriere Nord SpA*;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Ferriere Nord SpA* tiesāšanās izdevumus, kuri radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 146, 4.5.2015.

**Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – *Riva Fire SpA*, likvidācijas procesā/
Eiropas Komisija**

(Lieta C-89/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Itālijas betona stiegru ražotāji — Cenu noteikšana, kā arī ražošanas un pārdošanas ierobežošana un kontrole — EOTKL 65. panta pārkāpums — Sākotnējā lēmuma atcelšana Eiropas Savienības Vispārējā tiesā — Lēmums, kas atkārtoti pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 1/2003 — Jauna paziņojuma par iebildumiem neizdošana — Uzklaušanās nerīkošana pēc sākotnējā lēmuma atcelšanas — Termiņi tiesvedībā Vispārējā tiesā

(2017/C 392/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Riva Fire SpA*, likvidācijas procesā (pārstāvji – M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi un M. Toniolo, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Malferrari un P. Rossi, pārstāvji, kuriem palīdz P. Manzini, advokāts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 9. decembra spriedumu lietā *Riva Fire/Komisija* (T-83/10, nav publicēts, EU:T:2014:1034);
- 2) atcelt Komisijas 2009. gada 30. septembra lēmumu C(2009) 7492, galīgā redakcija, par EOTKL 65. panta pārkāpumu (COMP/37.956 – Betona stiegras – atkārtota pieņemšana), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2009. gada 8. decembra lēmumu C(2009) 9912, galīgā redakcija, ciktāl tas attiecas uz *Riva Fire SpA*;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Riva Fire SpA* tiesāšanās izdevumus, kuri radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 146, 4.5.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AS “DNB Banka”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-326/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts — Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs — Atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz pakalpojumiem, ko neatkarīgas personu grupas sniedz saviem dalībniekiem — Piemērojamība finanšu pakalpojumu jomā

(2017/C 392/06)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēja: AS “DNB Banka”

Otrs lietas dalībnieks: Valsts ieņēmumu dienests

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums attiecas vienīgi uz tām neatkarīgām personu grupām, kuru dalībnieki veic kādu šīs direktīvas 132. pantā minēto darbību sabiedrības interesēs, un ka tāpēc šis atbrīvojums nav piemērojams pakalpojumiem, ko sniedz grupa, kuras dalībnieki veic saimniecisku darbību finanšu pakalpojumu jomā, kas nav šāda darbība sabiedrības interesēs.

⁽¹⁾ OV C 311, 21.9.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – Easy Sanitary Solutions BV/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Group Nivelles NV

(Apvienotās lietas C-361/15 P un C-405/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Intelektuālais īpašums — Kopienas dizainparaugi — Regula (EK) Nr. 6/2002 — 5. pants — Novitāte — 6. pants — Individuāls raksturs — 7. pants — Nodošana atklātībai — 63. pants — Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) kompetence pierādījumu iegūšanā — Spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzēja pierādīšanas pienākums — Prasības saistībā ar agrākā dizainparauga attēlu — Dizainparaugs, kas attēlo dušas noteku — Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana, ko veic apelācijas padome

(2017/C 392/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Easy Sanitary Solutions BV (pārstāvis – F. Eijvogels, advokāts) (C-361/15 P), Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji – S. Bonne un A. Folliard-Monguiral) (C-405/15 P)

Otra lietas dalībiece: Group Nivelles NV (pārstāvis – H. Jonkhout, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – J. Kraehling un C. R. Brodie, pārstāvji, kam palīdz N. Saunders, barrister)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzības lietās C-361/15 P un C-405/15 P noraidīt;
- 2) Easy Sanitary Solutions BV papildus savu tiesāšanās izdevumu segšanai atlīdzina Group Nivelles NV un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) radušos tiesāšanās izdevumus lietā C-361/15 P;
- 3) EUIPO papildus savu tiesāšanās izdevumu segšanai atlīdzina Group Nivelles NV tiesāšanās izdevumus lietā C-405/15 P;
- 4) EUIPO atlīdzina trešdaļu no tiesāšanās izdevumiem, kas Easy Sanitary Solutions BV radušies lietā C-405/15 P, bet pārējās divas trešdaļas Easy Sanitary Solutions BV sedz pati;
- 5) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste savus tiesāšanās izdevumus lietā C-405/15 P sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 337, 12.10.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Minister Finansów/Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S. A. w Warszawie

(Lieta C-605/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts — Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs — Atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz pakalpojumiem, ko neatkarīgas personu grupas sniedz saviem dalībniekiem — Piemērojamība apdrošināšanas jomā

(2017/C 392/08)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: Minister Finansów

Atbildētāja: Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums attiecas vienīgi uz tām neatkarīgām personu grupām, kuru dalībnieki veic kādu šīs direktīvas 132. pantā minēto darbību sabiedrības interesēs, un ka tāpēc šis atbrīvojums nav piemērojams pakalpojumiem, ko sniedz neatkarīgas personu grupas, kuru dalībnieki veic saimniecisku darbību apdrošināšanas jomā, kas nav šāda darbība sabiedrības interesēs.

⁽¹⁾ OV C 90, 7.3.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums – Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-616/15) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta f) apakšpunkts — Atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz pakalpojumiem, ko neatkarīgas personu grupas sniedz saviem dalībniekiem — Piemērošana tikai neatkarīgām grupām, kuru dalībnieki strādā stingri noteiktās profesijās

(2017/C 392/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Owsiany-Hornung, B.-R. Killmann un R. Lyal)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, J. Möller un K. Petersen)

Rezolutīvā daļa:

- 1) paredzot pievienotās vērtības nodokļa atbrīvojumu tikai tām neatkarīgajām personu grupām, kuru dalībnieki strādā ierobežotā skaitā profesijā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētos pienākumus;
- 2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud/ Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina

(Lieta C-125/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2005/36/EK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Zobu tehniķi — Profesionālās darbības veikšanas nosacījumi uzņēmējā dalībvalstī — Obligāta prasība par zobārsta starpniecību — Šīs prasības piemērošana klīniskajiem zobu tehniķiem, kas veic profesionālo darbību izcelsmes dalībvalstī — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Ierobežojums — Attaisnojums — Vispārējo interešu mērķis nodrošināt sabiedrības veselības aizsardzību — Samērīgums

(2017/C 392/10)

Tiesvedības valoda – maltiešu

Iesniedzējtiesa

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Pamatlietas puses

Prasītāji: Malta Dental Technologists Association, John Salomone Reynaud

Atbildētāji: Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina

Rezolutīvā daļa:

LESD 49. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Direktīvu 2013/55/ES, 4. panta 1. punkts, kā arī 13. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlīdētā, ar kuru ir noteikts, ka zobu tehnika darbības ir jāveic sadarbībā ar zobārstu, ciktāl šī prasība atbilstoši minētajam regulējumam ir piemērojama attiecībā uz klīniskajiem zobu tehniķiem, kas savu profesionālo kvalifikāciju ir ieguvuši citā dalībvalstī un vēlas strādāt savā profesijā šajā pirmajā dalībvalstī.

(¹) OV C 191, 30.5.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (*Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra/Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu*

(Lieta C-149/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Kolektīvā atlaišana — Direktīva 98/59/EEK — 1. panta 1. punkts — Jēdziens “atlaišana” — “Darba līguma attiecību izbeigšanas pēc darba devēja iniciatīvas” pielīdzināšana atlaišanai — Darba devēja vienaspusēji izdarīti darba un samaksas nosacījumu grozījumi

(2017/C 392/11)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Halina Socha, Dorota Olejnik, Anna Skomra*

Atbildētāja: *Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu 1. panta 1. punkts un 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darba devējam ir pienākums uzsākt šajā 2. pantā paredzētās konsultācijas, ja tas ir nolēmis darbiniekiem nelabvēlīgā veidā vienaspusēji grozīt darba samaksas nosacījumus, kas nozīmē darba tiesisko attiecību izbeigšanu, ja darbinieki šiem grozījumiem nepiekrīt, ja vien ir izpildīti šīs direktīvas 1. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 222, 20.6.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (Sofiyski rayonon sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Trayan Beshkov/Sofiyska rayonna prokuratura

(Lieta C-171/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Pamatlēmums 2008/675/TI — Piemērošanas joma — Citā dalībvalstī iepriekš pasludināta notiesājoša sprieduma ņemšana vērā jaunā kriminālprocesā, lai noteiktu kopējo sodu — Šā lēmuma iepriekšējas atzīšanas valsts procedūra — Šajā citā dalībvalstī uzlikta soda izpildes kārtības grozīšana

(2017/C 392/12)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonon sad

Pamatlietas puses

Prasītājs: Trayan Beshkov

Atbildētāja: Sofiyska rayonna prokuratura

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2008. gada 24. jūlija Pamatlēmums 2008/675/TI par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams valsts procedūrai, kuras mērķis ir izpildes nolūkā noteikt kopējo brīvības atņemšanas sodu, ņemot vērā valsts tiesas noteikto sodu personai, kā arī sodu, kas noteikts, kad ir ticis iepriekš pasludināts citas dalībvalsts tiesas notiesājošs spriedums pret to pašu personu par citiem faktiem;
- 2) Pamatlēmums 2008/675 ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj, ka kādā dalībvalstī notiesājošs spriedums, kurš ir iepriekš pasludināts citas dalībvalsts tiesā, tiek pakārtots pirmās dalībvalsts kompetento tiesu īstenotai iepriekšējas atzīšanas valsts procedūrai, kāda ir paredzēta pamatlietā aplūkotojā Nakazatelno-protsesualen kodeks (Kriminālprocesa kodekss) 463.–466. pantā;
- 3) Pamatlēmuma 2008/675 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts, ka valsts tiesa, saņemusi izpildei pieteikumu par kopējā brīvības atņemšanas soda noteikšanu, tostarp ņemot vērā sodu, kas uzlikts ar citas dalībvalsts tiesas iepriekš pasludinātu notiesājošu spriedumu, šādā nolūkā groza šā soda izpildes kārtību.

⁽¹⁾ OV C 200, 6.6.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (*Sąd Okręgowy w Łodzi* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Małgorzata Ciupa u.c./II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi*

(Lieta C-429/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Kolektīvā atlaišana — Direktīva 98/59/EK — 1. panta 1. punkts un 2. pants — Jēdziens “atlaišana” — “Darba līguma attiecību izbeigšanas pēc darba devēja iniciatīvas” pielīdzināšana atlaišanai — Darba devēja vienpusēji izdarīti darba un samaksas nosacījumu grozījumi — Darba devēja “nodoma” uzsākt atlaišanu noteikšana

(2017/C 392/13)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Łodzi

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Małgorzata Ciupa, Jolanta Deszczka, Ewa Kowalska, Anna Stańczyk, Marta Krzesińska, Marzena Musielak, Halina Kaźmierska, Joanna Siedlecka, Szymon Wiaderek, Izabela Grzegora*

Atbildētāja: *II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvas 98/59/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darba devēja vienpusēji veikts darbiniekiem nelabvēlīgs darba samaksas nosacījumu grozījums, kas darbinieka nepieņemšanas gadījumā nozīmē darba līguma izbeigšanu, var tikt kvalificēts kā “atlaišana” šī noteikuma izpratnē, un šīs direktīvas 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka darba devējam ir pienākums veikt minētajā pantā paredzētās konsultācijas, ja tam ir nodoms vienpusēji grozīt darba samaksas nosacījumus, ja vien šīs direktīvas 1. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 392, 24.10.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 21. septembra spriedums (*Înalta Curte de Casație și Justiție* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *SMS group GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București*

(Lieta C-441/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Astotā direktīva 79/1072/EEK — Direktīva 2006/112/EK — Nodokļa maksātājs, kas dzīvo citā dalībvalstī — Par importētajām precēm samaksātā PVN atmaksāšana — Nosacījumi — Objektīvi elementi, kas apstiprina nodokļa maksātāja nodomu importētās preces izmantot savai saimnieciskajai darbībai — Būtisks risks, ka importu pamatojušais darījums netiks veikts

(2017/C 392/14)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: SMS group GmbH

Atbildētāja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1979. gada 6. decembra Astotā direktīva 79/1072/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī, aplūkota kopā ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 170. pantu, ir interpretējama tādējādi, ka tā nepieļauj, ka nodokļa maksātājam, kas nav reģistrēts attiecīgās dalībvalsts teritorijā, tajā tiek atteiktas tiesības uz tā pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanu, kas samaksāts par preču importu, tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, ja importa īstenošanas brīdī tā līguma izpilde, atbilstoši kuram nodokļa maksātājs šīs preces iegādājās un importēja, bija apturēta, darījums, kuram tās bija jāizmanto, galu galā netika īstenots un nodokļa maksātājs nav iesniedzis pierādījumus par to turpmāko apriti.

⁽¹⁾ OV C 419, 14.11.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. janvārī iesniedza Krajowa Izba Odwoławcza (Polska) – Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o./Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

(Lieta C-35/17)

(2017/C 392/15)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Krajowa Izba Odwoławcza

Pamatlietas puses

Prasītājas: Saferoad Grawil sp. z o.o., Saferoad Kabex sp. z o.o.

Atbildētāja: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu

Piedaloties: Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego S.A., Zakład Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego (Zaberd) S.A.

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2017. gada 13. jūlija rīkojumu nolēma, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publisko] līgumu, piegādes valsts [publisko] līgumu un pakalpojumu valsts [publisko] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ⁽¹⁾, 2. pants, kā arī vienlīdzīgas attieksmes princips un pārredzamības pienākums ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretēja ir pretendenta izslēgšana no publiskā iepirkuma procedūras tādēļ, ka šis pretendents, nav izpildījis pienākumu, kas skaidri neizriet no līguma dokumentiem.

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 6. nodaļa, 7. sējums, 132.– 262. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2017. gada 1. jūnija rīkojumu lietā T-797/16
Ori Martin/Eiropas Savienības Tiesa 2017. gada 25. jūlijā iesniedza Ori Martin SA**

(Lieta C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ori Martin SA (pārstāvis – G. Belotti, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Tiesa

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Eiropas Savienības Tiesu (turpmāk tekstā – “Tiesa”), grozot Vispārējās tiesas rīkojumu, ar kuru tika noraidīta tās prasība lietā T-797/16 (Ori Martin/Eiropas Savienības Tiesa), atzīt, ka minētā tiesa (sestā palāta) lietās C-490/15 P un C-505/15 P (EU:C:2016:678) ir pieļāvusi ORI tiesību uz taisnīgu tiesu, kas paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā, pārkāpumu, un tādējādi piespriest Tiesai atlīdzināt zaudējumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasībā – kuru Vispārējā tiesa ir noraidījusi ar pārsūdzēto rīkojumu – bija izvirzīts viens pamats: Tiesas (sestā palāta) pieļauts Hartas 47. panta pārkāpums, precīzāk – ORI tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpums. ORI būtībā apgalvoja, ka atbilstoši šim vispārējam tiesību principam uzņēmumam, kuram tiek piemērots galīgais sods, ir jāspēj saprast, kādi tieši nodarījumi tam tiek inkriminēti, lai tostarp varētu izvairīties no atkārtotas sodīšanas. Šajā gadījumā tas tā nav, jo ORI vēl joprojām nav zināms tās sodīšanas faktiskais pamatojums.

Vispārējā tiesa ir noraidījusi ORI prasību kā acīmredzami juridiski nepamatotu, balstoties uz pieņēmumu, ka prasība par zaudējumu atlīdzību bija pamatota nevis ar procedūras pārmērīgo ilgumu, kas attiecīgā gadījumā varētu būt Hartas 47. panta pārkāpums, bet gan ar apgalvoto prettiesiskumu, kas esot ticis pieļauts attiecīgajā spriedumā. Vispārējā tiesa nav izskatījusi jautājumu par to, vai tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpums, uz kuru prasītāja bija tieši norādījusi, ir ietverts Hartas 47. panta piemērošanas jomā. Šajā ziņā šīs apelācijas sūdzības pamatā esošie jautājumi ir svarīgi ne tikai šobrīd izskatāmajā lietā.

ORI apstrīd Vispārējās tiesas rīkojumu, jo tiesības uz taisnīgu tiesu, kas šajā gadījumā izpaužas kā personas tiesības uzzināt tās sodīšanas iemeslus, ir neatņemamas to personu tiesības, kurām ir tikuši piemēroti sodi konkurences jomā, kuru faktiskais krimināltiesiskais raksturs šobrīd ir atzīts pastāvīgajā judikatūrā. Privātpersonām piešķirto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā princips ir Savienības tiesību vispārējs princips, kurš izriet no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām; šis princips ir paredzēts Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 13. pantā un pārņemts arī Hartas 47. pantā.

ORI arī uzsver uzdotā jautājuma nozīmi, ņemot vērā Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. pantā paredzētās atbildības konkurences jomā personisko raksturu un to, ka Savienības tiesībās konkurences jomā nav paredzēta nedz objektīva atbildība, nedz *culpa in vigilando*.

No tā izriet, ka atbilstoši Savienības tiesībām neviens nedrīkst tikt sodīts bez vainas, nedz arī vērtības trūkuma dēļ; neviens procesuālo tiesību princips, kurā paredzēta pierādīšanas pienākuma pārņemšana, neatspēko šos secinājumus.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. augustā iesniedza Bundesgerichtshof
(Vācija) – Verbraucherzentrale Berlin eV/Unimatic Vertriebs GmbH**

(Lieta C-485/17)

(2017/C 392/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Verbraucherzentrale Berlin eV

Atbildētājs: Unimatic Vertriebs GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gadatirgu stends, kas atrodas zālē un kuru tirgotājs dažas dienas gadā notiekoša gadatirgus laikā izmanto savu preču pārdošanai, ir nepārvietojama mazumtirdzniecības telpa Direktīvas 2011/83/ES ⁽¹⁾ 2. panta 9. punkta a) apakšpunkta izpratnē vai pārvietojama mazumtirdzniecības telpa Direktīvas 2011/83/ES 2. panta 9. punkta b) apakšpunkta izpratnē?
- 2) Ja runa ir par pārvietojamu mazumtirdzniecības telpu, vai uz jautājumu, vai tirgotājs “parasti” veic darbību gadatirgu stendos, ir jāatbild atkarībā no tā,
 - a) kā tirgotājs organizē savu darbību, vai no tā,
 - b) vai patērētājam ir jābūt gatavam tam, ka līgums par attiecīgajām precēm tiks noslēgts konkrētajā gadatirgū?
- 3) Ja atbildē uz otro jautājumu svarīgs ir patērētāja viedoklis (otrajā jautājuma b) apakšjautājums), vai jautājumā, vai patērētājam ir jābūt gatavam tam, ka līgums par konkrētajām precēm tiks noslēgts attiecīgajā gadatirgū, ir būtiski, kā gadatirgus tiek prezentēts sabiedrībā, vai arī ir būtiski, kā, piekļūtot noslēgt pirkuma līgumu, gadatirgu faktiski uztver patērētājs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīva 2011/83/ES par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. augustā iesniedza Landgericht Köln (Vācija) –
Germanwings GmbH/Wolfgang Pauels**

(Lieta C-501/17)

(2017/C 392/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Germanwings GmbH*

Atbildētājs: *Wolfgang Pauels*

Prejudiciālais jautājums

Vai lidmašīnas riepas bojājums, ko izraisījusi uz skrejceļa esoša skrūve (svešķermeņa radīts bojājums/FOD), ir uzskatāms par ārkārtējiem apstākļiem Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, OV 2004, L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 25. augustā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Spiegel Online GmbH/Volker Beck*

(Lieta C-516/17)

(2017/C 392/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Spiegel Online GmbH*

Atbildētājs: *Volker Beck*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbilstoši Savienības tiesību normām par izņēmumiem no šīm tiesībām vai to ierobežojumiem atbilstoši Direktīvas 2001/29/EK ⁽¹⁾ 5. panta 3. punktam ir pieļaujama transponēšanas brīvība valsts tiesībās?
- 2) Ciktāl, nosakot Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu no autoru ekskluzīvajām tiesībām uz savu darbu reproducēšanu (Direktīvas 2001/29/EK 2. panta a) punkts) un izziņošanu, ieskaitot publiskošanu (Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkts), vai minēto tiesību ierobežojumu piemērojamību, ir jāņem vērā ES Pamattiesību hartā paredzētās pamattiesības?
- 3) Vai ar informācijas brīvības (ES Pamattiesību hartas 11. panta 1. punkta otrais teikums) vai preses brīvības (ES Pamattiesību hartas 11. panta 2. punkts) pamattiesībām var attaisnot tādus izņēmumus no autoru ekskluzīvajām tiesībām uz savu darbu reproducēšanu (Direktīvas 2001/29/EK 2. panta a) punkts) un izziņošanu, ieskaitot publiskošanu (Direktīvas 2001/29/EK 3. panta 1. punkts), vai tādus minēto tiesību ierobežojumus, kas nav Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punktā paredzētie izņēmumi vai ierobežojumi?
- 4) Vai ar autortiesībām aizsargātu darbu publiskošana preses uzņēmuma interneta portālā nav jāuzskata par aktuālu notikumu reportāžām atbilstoši Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta c) apakšpunkta otrajam gadījumam, saistībā ar kurām nav jāsaņem atļauja, jau tāpēc vien, ka preses uzņēmumam bija iespējams un no viņa varēja sagaidīt, ka tas pirms autora darbu publiskošanas saņēms autora atļauju?

- 5) Vai publicēšana nenotiek citēšanas nolūkā atbilstoši Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta d) apakšpunktam, ja citēti teksta darbi vai to daļas netiek nesaraujami iesaistītas jaunajā tekstā – piemēram, izmantojot atkāpes vai zemsvītras piezīmes –, bet gan tiek publicētas internetā, izmantojot saiti, kā līdz ar jauno tekstu patstāvīgi aplūkojams PDF dokuments?
- 6) Vai, atbildot uz jautājumu, kad darbs Direktīvas 2001/29/EK 5. panta 3. punkta d) apakšpunkta izpratnē jau ir ticis likumīgi publicēts, ir jābalstās uz to, vai šis darbs tā konkrētajā formā jau iepriekš bija publicēts ar autora piekrišanu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. augustā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) – *Milkiyas Addis*/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-517/17)

(2017/C 392/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Milkiyas Addis*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Savienības tiesībām dalībvalstij (šajā gadījumā – Vācijai) tiek liegts, īstenojot Direktīvas 2013/32/ES (¹) 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā vai attiecīgi – Direktīvas 2005/85/EK (²) 25. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajā iepriekšējā regulējumā noteiktās pilnvaras, noraidīt kā nepieņemamu starptautiskās aizsardzības pieteikumu bēgļa statusa atzīšanas citā dalībvalstī (šajā gadījumā – Itālijā) dēļ, ja starptautiskās aizsardzības apstākļi, proti, atzītu bēgļu dzīves apstākļi citā dalībvalstī, kurā pieteicējam jau ir piešķirta starptautiskā aizsardzība (šajā gadījumā – Itālijā), neatbilst Direktīvas 2011/95/ES 20. un nākamā pantu prasībām, tomēr vēl nepārkāpjot Pamattiesību hartas 4. pantu vai ECPAK 3. pantu?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša: vai tas ir piemērojams arī tad, ja atzītiem bēgļiem valstī, kurā tie ir tikuši atzīti par bēgļiem (šajā gadījumā – Itālijā),
- a) netiek piešķirti eksistences nodrošināšanas pabalsti, vai to apmērs, salīdzinot ar citām dalībvalstīm, ir būtiski ierobežots, tomēr attieksme pret tiem šajā ziņā ir tāda pati kā pret šīs dalībvalsts valstspiederīgajiem?
- b) gan ir piešķirtas tiesības atbilstoši Direktīvas 2011/95/ES 20. un nākamā pantu prasībām, tomēr viņu piekļuve pabalstiem, kas ar to ir saistīti, vai arī tādiem pabalstiem ģimenes vai sociālo tīklu ietvaros, kas aizstāj vai papildina valsts pabalstus, faktiski ir apgrūtināta?

- 3) Vai ar Direktīvas 2013/32/ES 14. panta 1. punkta pirmo teikumu vai attiecīgi – Direktīvas 2005/85/EK 12. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzēto iepriekšējo regulējumu netiek pieļauta valsts tiesību normas piemērošana, saskaņā ar kuru pieteikuma iesniedzēja personiskās intervijas neveikšana gadījumā, ja par patvērumu atbildīgā iestāde patvēruma pieteikumu noraida kā nepieņemamu, īstenojot Regulā Nr. 2013/32/EU 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā vai attiecīgi – Direktīvas 2005/85/EK 25. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajā iepriekšējā regulējumā noteiktās pilnvaras, neizraisa šī lēmuma atcelšanu nenotikušās intervijas dēļ, ja pieteikuma iesniedzējam atgriešanas procesā ir dota iespēja sniegt visus pret lēmumu par nepieņemamību liecinošos apstākļus un, ievērojot arī šos sniegtos apsvērumus, lietā nevar tikt pieņemts atšķirīgs nolēmums.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai, OV L 180, 6. lpp.

(²) Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīva 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu, OV L 326, 13. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. augustā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Stefan Rudigier*

(Lieta C-518/17)

(2017/C 392/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Stefan Rudigier

Atbildētāja: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (¹) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, 7. panta 2. punkts ir jāpiemēro, piešķirot arī pakalpojumu līgumslēgšanas tiesības saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. punkta otro teikumu attiecībā uz pasažieru transporta pakalpojumiem, ko sniedz ar autobusu, atbilstoši Publisko iepirkumu direktīvās (Direktīva 2004/17/EK vai 2004/18/EK) paredzētajai procedūrai?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai, neizpildot pienākumu vēlākais gadu pirms konkursa procedūras sākšanas publicēt Regulas (EK) Nr. 1370/2007 7. panta 2. punkta a)–c) apakšpunktā ietvertu informāciju, konkurss – neievietojot šādu publikāciju gadu pirms procedūras sākšanas, taču rīkojot konkursu saskaņā ar šīs regulas 5. panta 1. punkta otro teikumu procedūrā atbilstoši Publiskā iepirkuma direktīvām – ir jāatzīst par pretrunīgu?

3) Ja uz otro jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

Vai valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai piemērojamām Savienības tiesību normām ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram, pamatojoties uz nenotikušo publikāciju saskaņā ar Regulas Nr. 1370/2007 7. panta 2. punktu, var neatcelt par prettiesisku uzskatāmo konkursu atbilstoši Direktīvas 89/665/EEK⁽²⁾ 2. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja prettiesiskums būtiski nav ietekmējis publiskā iepirkuma procedūru, jo pakalpojumu sniedzējs bija varējis laikus atsaukties un nebija konstatējams konkurences ierobežojums?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra direktīva par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 27. septembrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-569/17)

(2017/C 392/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – T. Scharf, G. von Rintelen un I. Galindo Martín)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot līdz 2016. gada 21. martam normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 4. februāra Direktīvas 2014/17/ES par patērētāju kredītīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010⁽¹⁾, prasības, vai, katrā ziņā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 42. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam noteikt Spānijas Karalistei dienas soda naudu EUR 105 991,60 apmērā no attiecīgā sprieduma, ar kuru tiek atzīta pienākumu neizpilde, nepieņemot attiecīgos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2014/17/ES prasības, vai, katrā ziņā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, pasludināšanas dienas;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Saskaņā ar Direktīvas 2014/17/ES 42. panta 2. punktu dalībvalstīm tika uzlikts pienākums noteikt valsts pasākumus, kas nepieciešami, lai valsts tiesību aktos transponētu attiecīgās direktīvas prasības, vēlākais līdz 2016. gada 21. martam. Ņemot vērā to, ka Spānijas Karaliste nebija paziņojusi par šīs direktīvas transponēšanu, Komisija nolēma vērsties Tiesā.

2. Savā prasībā Komisija lūdz tiesai Tiesu noteikt Spānijas Karalistei dienas soda naudu EUR 105 991,60 apmērā. Šis soda naudas apmērs tika aprēķināts, ņemot vērā attiecīgā pārkāpuma smagumu un ilgumu un atturošo efektu atbilstoši attiecīgās valsts maksātspējai.

(¹) OV 2014, L 60, 34. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – *Ben Ali*/Padome

(Lieta T-149/15) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā — Līdzekļu iesaldēšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Juridiskais pamats — Prasītājas vārda atkārtota iekļaušana sarakstā, kas pamatota ar jaunu iemeslu — Pienākums norādīt pamatojumu — Faktiskais pamats — Tiesības uz īpašumu — Samērīgums

(2017/C 392/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali (Tunisa, Tunisija) (pārstāvis – S. Maktouf, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji Á. de Elera-San Miguel Hurtado un G. Étienne, vēlāk Á. de Elera-San Miguel Hurtado)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kuras mērķis ir atcelt Padomes 2015. gada 30. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/157, ar kuru groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV 2015, L 26, 29. lpp.), un Padomes 2015. gada 30. janvāra Īstenošanas regulu (ES) 2015/147, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 101/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV 2015, L 26, 3. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) *Sirine Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 10.8.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – Mabrouk/Padome(Lieta T-175/15) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā — Pasākumi, kas vērsti pret personām, kuras ir atbildīgas par valsts līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un ar tām saistītām personām un vienībām — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu iesaldēšana — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Faktiskā pamata nepietiekamība — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Kļūda tiesību piemērošanā — Tiesības uz īpašumu — Labas pārvaldības princips — Saprātīgs lietas izspriešanas termiņš — Nevainīguma prezumpcija — Pieteikums par grozīšanu — Apstiprinošs akts — Nepieņemamība

(2017/C 392/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunisa, Tunisija) (pārstāvji – J.-R. Farthouat, J.-P. Mignard, N. Boulay, advokāti, un S. Crosby, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji A. de Elera-San Miguel Hurtado un G. Étienne, vēlāk – A. de Elera-San Miguel Hurtado)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Padomes 2015. gada 30. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/157, ar kuru groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV 2015, L 26, 29. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju, Padomes 2015. gada 16. novembra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja 2015. gada 29. maija lūgums svītrot viņa vārdu no Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmumam 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV 2011, L 28, 62. lpp.), pievienotā saraksta, un Padomes 2016. gada 28. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2016/119, ar kuru groza Lēmumu 2011/72 (OV 2016, L 23, 65. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 236, 20.7.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 4. oktobra spriedums – 1. FC Köln/EUIPO (“SPÜRBAR ANDERS.”)**(Lieta T-126/16) ⁽¹⁾**

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SPÜRBAR ANDERS.” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 2. punkts)

(2017/C 392/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA (Ķelne, Vācija) (pārstāvji – G. Hasselblatt, V. Töbelmann un S. Stier, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – W. Schramek un D. Hanf)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 7. janvāra lēmumu lietā R 718/2015–1 attiecībā uz pieteikumu vārdisku apzīmējumu “SPÜRBAR ANDERS.” reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) 1. FC Köln GmbH & Co. KGaA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 165, 10.5.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. oktobra spriedums – SDSR/EUIPO – Berghaus (“BERG OUTDOOR”)**(Lieta T-139/16) ⁽¹⁾**

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “BERG OUTDOOR” — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BERGHAUS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2017/C 392/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sports Division SR, SA (SDSR) (Matosinhos, Portugāle) (pārstāvji – A. Sebastião un J. Pimenta, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – J. Ivanauskas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Berghaus Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – S. Ashby, A. Carboni un J. Colbourn, solicitors)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 21. janvāra lēmumu lietā R 153/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Berghaus* un *SDSR*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Sports Division SR, SA (SDSR)* sedz savus, kā arī atlīdzina EUIPO un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 175, 17.5.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 4. oktobra spriedums – *Intesa Sanpaolo/EUIPO – Intesia Group Holding* (“INTESA”)

(Lieta T-143/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “INTESA” — Regulas (EK) Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts (tagad – Regulas (ES) Nr. 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts) — Preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība

(2017/C 392/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Intesa Sanpaolo SpA* (Turīna, Itālija) (pārstāvji – P. Pozzi un G. Ghisletti, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – M. Rajh)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Intesia Group Holding GmbH* (Böblingen, Vācija) (pārstāvji – D. Jochim un R. Egerer, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 21. janvāra lēmumu lietā R 632/2015-1 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Intesa Sanpaolo* un *Intesia Group Holding*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Intesa Sanpaolo SpA* pati sedz savus, kā arī atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas šajā instancē radušies Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) un *Intesia Group Holding GmbH*.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 6. oktobra spriedums – Kofola ČeskoSlovensko/EUIPO – Mionetto (“UGO”)

(Lieta T-176/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “UGO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “il UGO!” — Daļēja atteikšanās no agrākas preču zīmes — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2017/C 392/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kofola ČeskoSlovensko a.s. (Ostrava, Čehijas Republika) (pārstāvji – L. Lorenc, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – M. Rajh)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Mionetto SpA (Valdobbiate, Itālija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 22. februāra lēmumu lietā R 2707/2014-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Mionetto un Kofola ČeskoSlovensko

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Kofola ČeskoSlovensko a.s. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (“VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO”)

(Lieta T-336/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VERSACE” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 392/29)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji F. Caricato, pēc tam M. Cartella un B. Cartella, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Gianni Versace SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvis – M. Francetti, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 1005/2015-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Gianni Versace un Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 1005/2015-1 atcelt, ciktāl Apelācijas padome tajā ir konstatējusi agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “VERSACE” faktisku izmantošanu attiecībā uz “tekstilizstrādājumiem” (kas nav ietverti citās klasēs), kas nav “mājsaimniecības veļa” un kas ietilpst 24. klasē;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina pusi no EUIPO tiesāšanās izdevumiem;
- 4) EUIPO sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem pati;
- 5) Gianni Versace SpA sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (“VERSACCINO”)

(Lieta T-337/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “VERSACCINO” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VERSACE” — Agrākas preču zīmes faktiska izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2017/C 392/30)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Itālija) (pārstāvji – sākotnēji F. Caricato, pēc tam M. Cartella un B. Cartella, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Gianni Versace SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvis – M. Francetti, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 6. aprīļa lēmumu lietā R 1172/2015-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Gianni Versace un Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016.

**Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra spriedums – Forest Pharma/EUIPO – Ipsen Pharma
("COLINEB")**

(Lieta T-36/17) ⁽¹⁾

**Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes
"COLINEB" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "Colina" — Relatīvs
atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta
b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Apelācijas
padomē veicamās pārbaudes apjoms — Regulas (EK) Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts (tagad – Regulas
(ES) 2017/1001 95. panta 1. punkts)**

(2017/C 392/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Forest Pharma BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvis – T. Holman, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – P. Sipos)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ipsen Pharma SAS (Boulogne-Billancourt, Francija) (pārstāvis – E. Baud, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 13. oktobra lēmumu lietā R 500/2016-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Ipsen Pharma un Forest Pharma

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Forest Pharma BV sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus;
- 3) Ipsen Pharma SAS sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 70, 6.3.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija**(Lieta T-97/09) ⁽¹⁾*****Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība*****(2017/C 392/32)***Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – sākotnēji M. Lumma, C. Blaschke un T. Henze, pēc tam T. Henze un J. Möller, kam palīdz C. von Donat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Conte, A. Steiblytē un B.-R. Killmann)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji J. Rodríguez Cárceo, advokāts, pēc tam A. Rubio González, abogado del estado, un visbeidzot V. Ester Casas) un Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – sākotnēji C. Wissels un Y. de Vries, pēc tam J. Langer un B. Koopman)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Komisijas 2008. gada 19. decembra Lēmumu C(2008) 8465, galīgā redakcija, par Kopienų atbalsta samazināšanu, ko Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir piešķīris Vācijas Federatīvās Republikas Saksijas federālās zemes darbības programmai reģionā, uz kuru attiecas mērķis Nr. 1 (1994–1999), atbilstoši Komisijas 1994. gada 5. augusta Lēmumam C(94) 1939/4, Komisijas 1994. gada 22. augusta Lēmumam C(94) 2273/4 un Komisijas 1994. gada 6. septembra Lēmumam C(94) 1425

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2008. gada 19. decembra Lēmumu C(2008) 8465, galīgā redakcija, par Kopienų atbalsta samazināšanu, ko Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir piešķīris Vācijas Federatīvās Republikas Saksijas federālās zemes darbības programmai reģionā, uz kuru attiecas mērķis Nr. 1 (1994–1999), atbilstoši Komisijas 1994. gada 5. augusta Lēmumam C(94) 1939/4, Komisijas 1994. gada 22. augusta Lēmumam C(94) 2273/4 un Komisijas 1994. gada 6. septembra Lēmumam C(94) 1425;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Vācijas Federatīvās Republikas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 129, 6.6.2009.

Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija**(Lieta T-21/10) ⁽¹⁾*****Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība*****(2017/C 392/33)**

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – sākotnēji J. Möller, T. Henze un C. Blaschke, pēc tam J. Möller un T. Henze, kam palīdz C. von Donat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B.-R. Killmann, B. Conte un A. Steiblytē)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Komisijas 2009. gada 13. novembra Lēmumu C(2009) 9049 par finanšu atbalsta samazināšanu, ko Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir piešķīris par labu Vācijas Federatīvās Republikas Zāras federālās zemes vienotajam programmdokumentam reģionā, uz kuru attiecas mērķis Nr. 2 (1997-1999), atbilstoši Komisijas 1997. gada 7. maija Lēmumam C(97) 1123

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2009. gada 13. novembra Lēmumu C(2009) 9049 par finanšu atbalsta samazināšanu, ko Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir piešķīris par labu Vācijas Federatīvās Republikas Zāras federālās zemes vienotajam programmdokumentam reģionā, uz kuru attiecas mērķis Nr. 2 (1997-1999), atbilstoši Komisijas 1997. gada 7. maija Lēmumam C(97) 1123;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 100, 17.4.2010.

Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija**(Lieta T-104/10) ⁽¹⁾*****Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Programma Resider II — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība*****(2017/C 392/34)**

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – J. Möller un T. Henze, kam palīdz C. von Donat, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B.-R. Killmann, B. Conte un A. Steiblytē)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 263. pantam atcelt Komisijas 2009. gada 18. decembra Lēmumu C(2009) 10561 par Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta, kas piešķirts ar Komisijas 1995. gada 27. novembra Lēmumu C(1995) 2529 Kopienas darbības programmai *Resider II Saarland* (1994.–1999. gads) Vācijas Federatīvajā Republikā, samazināšanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2009. gada 18. decembra Lēmumu C(2009) 10561 par Eiropas reģionālās attīstības fonda (ERAF) finanšu atbalsta, kas piešķirts ar Komisijas 1995. gada 27. novembra Lēmumu C(1995) 2529 Kopienas darbības programmai Resider II Saarland (1994.–1999. gads) Vācijas Federatīvajā Republikā, samazināšanu;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 134, 22.5.2010.

Vispārējās tiesas 2017. gada 13. septembra rīkojums – Vācija/Komisija**(Lieta T-114/10) ⁽¹⁾****Prasība atcelt tiesību aktu — ERAF — Finanšu atbalsta samazināšana — Programma Interreg II/C “Preventīvā aizsardzība pret Reinas – Māsas plūdiem” — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums — Acīmredzami pamatota prasība****(2017/C 392/35)**

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – sākotnēji J. Möller un C. Blaschke, pēc tam J. Möller un T. Henze, kam palīdz U. Karpenstein, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B.-R. Killmann, B. Conte un A. Steiblytē)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji – sākotnēji G. de Bergues un B. Messmer, pēc tam D. Colas un J. Bousin) un Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – sākotnēji C. Wissels un M. Noort, pēc tam M. Bulterman un B. Koopman)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10712 par finanšu atbalsta samazināšanu, ko Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir piešķīris Kopienas iniciatīvas programmai Interreg II/C “Preventīvā aizsardzība pret Reinas–Māsas plūdiem” Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Francijas Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē atbilstoši Komisijas 1997. gada 18. decembra Lēmumam C(97) 3742 (ERAF Nr. 970010008)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10712 par finanšu atbalsta samazināšanu, ko Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) ir piešķīris Kopienas iniciatīvas programmai Interreg II/C “Preventīvā aizsardzība pret Reinas–Māsas plūdiem” Beļģijas Karalistē, Vācijas Federatīvajā Republikā, Francijas Republikā, Luksemburgas Lielhercogistē un Nīderlandes Karalistē atbilstoši Komisijas 1997. gada 18. decembra Lēmumam C(97) 3742 (ERAF Nr. 970010008), daļā, kurā tas attiecas uz Vācijas Federatīvo Republiku;

- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Vācijas Federatīvās Republikas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 134, 22.5.2010.

Vispārējās tiesas 2017. gada 25. septembra rīkojums – Ungārija/Komisija

(Lieta T-542/15) ⁽¹⁾

ERAF — Darbības programma transportam un reģionālās darbības programmas attiecībā uz Centrālo Ungāriju, Rietumpanoniju, Dienvidu lielo līdzenumu, Centrālo Pārdonavu, Ziemeļungāriju, Ziemeļu lielo līdzenumu un Dienvidpārdonavu — Lēmums par starpposma maksājumu izbeigšanu — Apstrīdētā tiesību akta atcelšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2017/C 392/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji – J. Bonhage un F. Quast, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B.-R. Killmann un A. Tokár)

Priekšmets

Prasība, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu, un ar kuru lūdz atcelt Komisijas 2015. gada 14. jūlija Lēmumu C (2015) 4979, final, par daļēju Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Kohēzijas fonda starpmaksājumu apturēšanu izdevumiem programmām “Transports” attiecībā uz Centrālo Ungāriju, Rietumpanoniju, Dienvidu lielo līdzenumu, Centrālo Pārdonavu, Ziemeļungāriju, Ziemeļu lielo līdzenumu un Dienvidpārdonavu

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Ungārija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 406, 7.12.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 26. septembra rīkojums – Gyarmathy/EMCDDA

(Lieta T-297/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Civildienests — Pagaidu darbinieki — EMCDDA personāls — Darba līguma nepagarināšana — Līguma izbeigšana — Psiholoģiska vardarbība — Lūgums sniegt palīdzību — Administratīvā izmeklēšana — Izmeklēšanas objektivitāte

(2017/C 392/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Valéria Anna Gyarmathy (Györ, Ungārija) (pārstāvis – A. Végheley, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs (EMCDDA) (pārstāvji – D. Storti un F. Pereyra, pārstāvji, kuriem palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2015. gada 18. maija spriedumu *Gyarmathy/EMCDDA* (F-79/13, EU:F:2015:49), ar ko tiek lūgts atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;

Valéria Anna Gyarmathy sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra (EMCDDA) tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

⁽¹⁾ OV C 364, 3.10.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. septembra rīkojums – *Berliner Stadtwerke/EUIPO* (“berlinGas”)

(Lieta T-402/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “berlinGas” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2017/C 392/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Berliner Stadtwerke GmbH* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – O. Spieker, A. Schönfleisch un M. Alber, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – R. Manea un D. Hanf)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 12. maija lēmumu lietā R 291/2016–1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisķu apzīmējumu “berlinGas” kā Eiropas Savienības preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Berliner Stadtwerke GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 335, 12.9.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. septembra spriedums – Berliner Stadtwerke/EUIPO (“berlinWärme”)**(Lieta T-719/16) ⁽¹⁾****Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “berlinWärme” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība****(2017/C 392/39)***Tiesvedības valoda – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Berliner Stadtwerke GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – O. Spieker, A. Schönfleisch un M. Alber, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – R. Manea un D. Hanf)***Priekšmets***Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 19. jūlija lēmumu lietā R 618/2016-1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdu apzīmējumu “berlinWärme” kā Eiropas Savienības preču zīmi***Rezolutīvā daļa:**

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Berliner Stadtwerke GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 411, 28.11.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 20. septembra rīkojums – Habermas/Habermas/EUIPO – Here Global (“h”)**(Lieta T-40/17) ⁽¹⁾****Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Iebildumu atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas****(2017/C 392/40)***Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Habermas GmbH AG (Bad Rodach, Vācija) (pārstāvji – U. Blumenröder, H. Gauß un E. Bertram, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – J. F. Crespo Carrillo un M. Tóhati)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Here Global BV (Eindhoven, Nīderlande) (pārstāvis – J. Erkkilä, advokāts)***Priekšmets***Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 24. oktobra lēmumu lietā R 53/2016-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Here Global BV un Habermas GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) *Habermas GmbH* un *Here Global BV* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas, kā arī katra atlīdzina pusi Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 86, 20.3.2017.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 26. septembra rīkojums – *António Conde & Companhia*/Komisija

(Lieta T-443/17 R)

Pagaidu noregulējums — Zvejas kuģi — Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu zvejniecības pārvaldības organizācija — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība

(2017/C 392/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *António Conde & Companhia, SA* (*Gafanha de Nazaré*, Portugāle) (pārstāvis – J. García-Gallardo Gil-Fournier, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Bouquet, A. Lewis un F. Moro)

Priekšmets

Prasība, kas celta, pamatojoties uz LESD 278. un 279. pantu, kurā lūgts piespriest Komisijai iesniegt Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisijā (NEAFC) Komisijai iesniegto Portugāles republikas grozīto sarakstu par 2017. gadu, kurā norādīti kuģi *Santa Isabel* et *Calvão*, kas kuģo zem Portugāles karoga

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. augustā – *Algebris (UK) u.c./Komisija*

(Lieta T-570/17)

(2017/C 392/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Algebris (UK) Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste), *Anchorage Capital Group LLC* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis), *Ronit Capital LLP* (Londona) (pārstāvji – T. Soames, advokāts, R. East, Solicitor, N. Chesaites, Barrister, un J. Vandenbussche, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt pilnībā Komisijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina noregulējuma shēmu, kuru pieņēma Vienotā noregulējuma valde ar 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 attiecībā uz *Banco Popular Español, S.A.* ⁽¹⁾, vai, alternatīvi, tā 1. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija neesot pienācīgi pildījusi vai neesot pildījusi juridisko pienākumu izvērtēt attiecīgās noregulējuma shēmas diskrecionāros aspektus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija neesot sniegusi pietiekamu pamatojumu apstrīdētā lēmuma pieņemšanai.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisija esot izdarījusi nopietnu konfidencialitātes un dienesta noslēpuma principu pārkāpumu, kas ir pretrunā LESD 339. pantam un Vienotā noregulējuma mehānisma un vienota noregulējuma fonda Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽²⁾ 88. panta 1. punktam, kā arī Tiesas judikatūrai, un tādējādi neesot ievērojusi prasītāju tiesības uz labu pārvaldību, ko paredz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvotas acīmredzamās kļūdas vērtējumā, Eiropas Komisijai piemērojot Regulas Nr. 806/2014 14., 18., 20., 21., 22. un 24. pantu.
 - Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka Banco Popular novērtējums, kas ir noregulējuma shēmas ietverto īstenoto noregulējuma darbību pamatā, neesot bijis godīgs, piesardzīgs vai uzticams un esot bijis neatbilstošs principam “neviens kreditors nav sliktākā situācijā”; tādējādi to nevarētu uzskatīt par precīzu, ticamu un pamatotu pierādījumu, ar ko varētu pamatot attiecīgās noregulējuma shēmas pieņemšanu, un līdz ar to par tādu, ar ko varētu attaisnot apstrīdētā lēmuma pieņemšanu. Turklāt un to pašu iemeslu dēļ attiecīgā noregulējuma shēma (kā arī apstrīdētais lēmums) esot bijusi acīmredzami nesamērīga, pārsniedzot nepieciešamo pasākumu robežas noregulējuma mērķu sasniegšanai.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar attiecīgo noregulējuma shēmu, ko apstiprina ar apstrīdēto lēmumu, tiek pārkāptas prasītāju tiesības uz īpašumu, kas esot viens no ES tiesību vispārējiem principiem, ka arī noteikts Pamattiesību hartas 17. pantā.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgā noregulējuma shēma tika pieņemta un apstiprināta, Eiropas Komisijai pārkāpjot prasītāju tiesības tikt uzklautām atbilstoši Pamattiesību hartas 41. pantam un Tiesas judikatūrai.

⁽¹⁾ Komisijas 2017. gada 7. jūnija Lēmums (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular Español, S.A.* noregulējuma shēmu (izziņots ar dokumentu C(2017) 4038), OV 2017 L 178, 15. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Prasība, kas celta 2017. gada 6. septembrī – Volotea/Komisija**(Lieta T-607/17)**

(2017/C 392/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volotea, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvji – M. Carpagnano, advokāts, un M. Nordmann, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 29. jūlija lēmumu attiecībā uz valsts atbalstu SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/NN), ko Itālija īstenojusi kā kompensāciju Sardīnijas lidostām par sabiedrisko pakalpojumu saistībām;
- piespriest Komisijai segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi LESD 107. panta 1. punktā paredzēto valsts atbalsta jēdzienu.
 - Prasītāja cita starpā uzskata, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi saņēmēja jēdzienu. Turpinot tā norāda, ka Komisija ir nepareizi klasificējusi lidostas pārvaldītājus tikai kā “starptiekus” starp reģionu un avioliņijām, un tādējādi tā nav pienācīgi izvērtējusi, vai šie pārvaldītāji ir guvuši ekonomisku priekšrocību. Turklāt līdzekļi nav tikuši piešķirti selektīvi. Komisija ir nepareizi interpretējusi arī konkurences izkropļošanas un ietekmes uz tirdzniecību jēdzienus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi valsts atbalsta pamatotības jēdzienu.
 - Prasītāja apstrīd Komisijas nostāju, ka pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi regulējums neattiecas uz šajā lietā aplūkojamām darbībām. Turpinot tā norāda, ka 2005. gada Aviācijas pamatnostādnes var pamatot attiecīgo līdzekļu piešķiršanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, uzdodot atgūt apgalvoti nelikumīgo atbalstu, Komisija nav ņēmusi vērā prasītājas likumīgās intereses. Tā kā Komisijai nav skaidras prakses saistībā ar netiešo atbalstu, tai nevajadzēja uzstāt uz atbalsta atgūšanu.
4. Ar ceturto pamatu tiek norādīts, ka Komisija ir nepareizi veikusi izmeklēšanu, jo tā nav rūpīgi un objektīvi izmeklējusi apstrīdētos pasākumus.
 - Komisija, kā ticis norādīts, neveica pienācīgu analīzi saistībā ar tirgus ekonomikas dalībnieka pārbaudi, lai gan tāda ir likuma prasība un to pieprasījušas vairākas trešās personas savos apsvērumos.

5. Piektā pamata ietvaros tiek apgalvots, ka Komisija nav norādījusi pamatojumu.

- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka Komisija nav apspriedusi atsevišķus svarīgus juridiskus un faktiskus aspektus, ir norādījusi neskaidru pamatojumu, nav ņēmusi vērā dažus svarīgus argumentus, ko izvirzījušas trešās personas, kā arī ir paudusi pretrunīgus apgalvojumus.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. septembrī – Slovēnija/Komisija

(Lieta T-626/17)

(2017/C 392/44)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Slovēnijas Republika (pārstāvji – V. Klemenc un T. Mihelič Žitko, valsts juridiskā dienesta pārstāves, un R. Knaak, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt Komisijas 2017. gada 19. maija Deleģēto regulu (ES) 2017/1353, ar ko Regulu (EK) Nr. 607/2009 grozā attiecībā uz vīna vīnogu šķirnēm un to sinonīmiem, kurus drīkst norādīt vīna marķējumā (OV 2017, L 190, 5. lpp.), un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju (turpmāk tekstā – “Vienotā TKO regula Nr. 1308/2013”), 232. pantu, jo pēdējā minētā regula ir piemērojama no 2014. gada 1. janvāra, savukārt apstrīdētā regula ir piemērojama no 2013. gada 1. jūlija. Šādi rīkojoties, Komisija ir pārsniegusi pilnvaras, kas tai piešķirtas Vienotās TKO regulas Nr. 1308/2013 100. panta 3. punkta otrajā daļā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ar atpakaļejošu spēku ir aizskārusi Slovēnijas vīna ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu “Teran” (PDO-SI-A1581) ražotāju jau iegūtās tiesības, šādi pārkāpjot Savienības tiesību pamatprincipus, proti, tiesiskās noteiktības principu un tiesiskās palāvības principu, iegūto tiesību un tiesiskās palāvības aizsardzības principu, kā arī samērīguma principu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ir nesamērīgi aizskārusi Slovēnijas vīna ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu “Teran” (PDO-SI-A1581) ražotāju tiesības uz īpašumu, šādi pārkāpjot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pantu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, apstrīdētās regulas 2. pantā paredzot pārejas laikposmu, kurā drīkst tirdzniecībā realizēt vīna, kas ražots pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, krājumus, pat tad, ja tie neatbilst šīs regulas 1. pantā paredzētajiem marķējuma nosacījumiem, ir pārkāpusi Akta par Horvātijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem 41. pantu, ciktāl strīdīgā tiesību norma attiecas uz vīnu, kas ražots pirms 2013. gada 1. jūlija.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ir pārkāpusi Vienotās TKO regulas Nr. 1308/2013 100. panta 3. punkta otro daļu, ņemot vērā nozīmi, ar kādu šo tiesību normu apvelta Savienības tiesību pamatprincipi, kā arī Hartas 17. pants un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pants. Šādi rīkojoties, Komisija ir pārsniegusi pilnvaras, kas tai piešķirtas minētajā regulas tiesību normā.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ir pārkāpusi LESD 290. pantu un LES 13. panta 2. punktu, jo ir pārsniegusi gan tai minētajā LESD 290. pantā, gan Līgumos piešķirtās deleģēta akta pieņemšanas pilnvaras.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka, tā kā apstrīdēto regulu Komisija ir pieņēmusi, atsaucoties uz Horvātijas pieteikumu iekļaut vīnogu šķirni "Teran" Komisijas Regulas (EK) Nr. 607/2009 XV pielikuma A daļā – ko Horvātija it kā esot iesniegusi pirms pievienošanās Savienībai –, lai gan patiesībā šāds pieteikums nav ticis iesniegts un Slovēnija arīdzan netika informēta par šāda pieteikuma iesniegšanu, lai tā varētu sākt sarunas, Komisija ir pārkāpusi Vienotās TKO regulas Nr. 1308/2013 100. panta 3. punkta otro daļu un Komisijas Regulas Nr. 607/2009 62. panta 3. punktu, lasot to kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu. Turklāt, šādi rīkojoties, Komisija ir arī pārsniegusi pilnvaras, kas tai piešķirtas minētajā Vienotās TKO regulas Nr. 1308/2013 tiesību normā.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija – izdarīdama grozījumus apstrīdētās regulas saturā salīdzinājumā ar deleģētā akta projektu, ar kuru tika iepazīstināta 2017. gada 24. janvārī rīkotā GREX WINE vīna ekspertu sanāksme, nepiedāvājusi dalībvalstu ekspertiem iespēju izklāstīt apsvērumus par akta projekta grozīto redakciju – nav izpildījusi savu apņemšanos, kas izriet no Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu V nodaļas 28. punkta un šā nolīguma pielikumā ietvertās Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopējās vienošanās par deleģētajiem aktiem II nodaļas 7. punkta. Šādi rīkojoties, Komisija ir pārkāpusi gan būtiskus procesuālos noteikumus, gan institucionālā līdzsvara principu.

Prasība, kas celta 2017. gada 21. septembrī – Rodonita/Komisija un VNV

(Lieta T-645/17)

(2017/C 392/45)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rodonita, S.L. (Koruņa [Coruña], Spānija) (pārstāvji – B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín un B. Fernández García, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Vienotā noregulējuma valde

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija izpildsesijā pieņemto Lēmumu SRB/EES/2017/08 attiecībā uz noregulējuma shēmas pieņemšanu sabiedrībai Banco Popular Español S.A.;
- Komisijas 2017. gada 7. jūnija Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina Banco Popular Español S.A. noregulējuma shēmu;
- turklāt atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 133. un 134. pantam piespriest atbildētājām un personām, kas iestājušās lietā, prasījumu pilnīgas vai daļējas apmierināšanas gadījumā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 22. septembrī – *Addition u.c./VNV*

(Lieta T-646/17)

(2017/C 392/46)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Addition Sicav, S.A.* (Madride, Spānija), *Allocation Sicav, S.A.* (Madride), *Fundación Rafael de Pinto* (Madride), *Chart Inversiones Sicav, S.A.* (Madride) un *Match Ten Inversiones Sicav, S.A.* (Madride) (pārstāvji – *M. Romero Rey* un *I. Salama Salama*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi:

- pamatojoties uz LESD 263. pantu, atzīt par spēkā neesošu Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08 attiecībā uz noregulējuma shēmas pieņemšanu sabiedrībai *Banco Popular Español S.A.*;
- saskaņā ar LESD 340. panta 2. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktu piespriest Vienotai noregulējuma valdei atlīdzināt prasītājam zaudējumus tādā apmērā, kas atbilst attiecīgo obligāciju aktualizētai nominālvērtībai uz noregulējuma pieņemšanas dienu, pieskaitot kavējuma procentus par laikposmu no attiecīgā datuma līdz dienai, kad attiecīgā summa tiks pilnībā samaksāta;
- atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 133. un 134. pantam piespriest Vienotai noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 22. septembrī – Serendipity u.c./EUIPO – CKL Holdings (“CHIARA FERRAGNI”)

(Lieta T-647/17)

(2017/C 392/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Serendipity Srl (Milāna, Itālija), Giuseppe Morgese (Barletta, Itālija), Pasquale Morgese (Barletta) (pārstāvji – C. Volpi, L. Aliotta, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: CKL Holdings NV (CV Bussum, Nīderlande)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēji: prasītāji

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “CHIARA FERRAGNI” melnā un debeszilā krāsā – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 346 795

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 17. jūlija lēmums lietā R 2444/2016–14

Prasītāju prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Agrākas Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 011841582 “Chiara Ferragni”, kas pieteikta 2013. gada 25. jūnijā un reģistrēta 2013. gada 10. oktobrī, pastāvēšana;
- konfliktējošo preču zīmju kļūdainais salīdzinājums;
- kļūdainais sajaukšanas iespējas visaptverošais vērtējums.

Prasība, kas celta 2017. gada 2. oktobrī – ClientEarth/Komisija

(Lieta T-677/17)

(2017/C 392/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ClientEarth (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – A. Jones, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Komisijas 2017. gada 7. jūnija Regulas (ES) 2017/1154, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2017, L 175, 708. lpp.) 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta otro daļu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus un
- uzdot veikt jebkādu citu atbilstošu pasākumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto normu noteiktā konfidencialitātes prasība ir pretiesiska, jo ar to ES dalībvalstu iestādēm neizbēgami radīsies šķēršļi atbildēt uz sabiedrības pārstāvja pieprasījumu sniegt informāciju par piesārņojuma emisiju vidē, tādējādi pārkāpjot direktīvas par vides informācijas pieejamību 3. un 4. pantu ⁽¹⁾.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto normu noteiktā vispārējā konfidencialitātes prasība ir pretiesiska, jo ar to ES iestādēm un struktūrām neizbēgami radīsies šķēršļi atbildēt uz sabiedrības pārstāvja pieprasījumu sniegt informāciju par piesārņojuma emisiju vidē, tādējādi pārkāpjot Orhūsas regulas 6. pantu ⁽²⁾ un publiskas piekļuves regulas 2. pantu ⁽³⁾.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, ieviešot vispārējo konfidencialitātes noteikumu, ir ieviesusi būtisku elementu, kas pārsniedz Regulas (EK) Nr. 715/2009 5. panta 3. punktā un 14. panta 3. punktā noteikto papildinošo pasākumu tvērumu, tādējādi izmainot direktīvas par vides informācijas pieejamību, Orhūsas regulas un publiskās piekļuves regulas iedarbību un atņemot šiem instrumentiem *effet utile*.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto normu noteiktā vispārējā konfidencialitātes prasība ir pretrunā ES tiesībās nostiprinātajam samērīguma principam.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV 2003, L 41, 26. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

**Vispārējās tiesas 2017. gada 18. septembra rīkojums – Volfas Engelman/EUIPO – Rauch Fruchtsäfte
("BRAVORO PINTA")**

(Lieta T-700/15) ⁽¹⁾

(2017/C 392/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 38, 1.2.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. septembra rīkojums – Oil Pension Fund Investment Company/Padome

(Lieta T-56/16) ⁽¹⁾

(2017/C 392/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 19. septembra rīkojums – Barnett u.c./CESE

(Lieta T-158/16 P) ⁽¹⁾

(2017/C 392/51)

Tiesvedības valoda – franču

Apelācijas palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 26. septembra rīkojums – Scheffler/EUIPO – Doc Generici ("docfauna")

(Lieta T-299/16) ⁽¹⁾

(2017/C 392/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Septītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 22. septembra rīkojums – Čehijas Republika/Komisija**(Lieta T-18/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 392/53)

Tiesvedības valoda – čehu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 70, 6.3.2017.

